

253

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 lipca 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń oraz ustalenia norm kosztów uzyskania niektórych wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 lutego 1968 r. w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń oraz ustalenia norm kosztów uzyskania niektórych wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 7, poz. 40 i Nr 47, poz. 330) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 1 dodaje się nowe pkt 7—10 w brzmieniu:

- „7) wynagrodzenia za taksację ceł przewozowych, dokonywaną w biurach kontroli dochodów i w Centralnym Biurze Rozrachunków Zagranicznych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”;
- 8) wynagrodzenia za prowadzenie rachunkowości pra-

cowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych związków zawodowych;

- 9) wynagrodzenia za czynności zakładowych społecznych inspektorów pracy;
 - 10) wynagrodzenia osób zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, szkolących pracowników poza normalnym czasem pracy wynikającym z umowy o pracę osoby szkolącej.”;
- 2) w § 11 ust. 1 pkt 3:
- a) w lit. a) po wyrazach „za niewydanie dzieła” dodaje się wyrazy „oraz za prace naukowe, chociażby nawet nie zostały ogłoszone drukiem”,
 - b) po lit. s) dodaje się lit. t) w brzmieniu: „t) z tytułu wykonywania funkcji przewodnika turystycznego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego — 20%.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*

254

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 12 lipca 1969 r.

w sprawie limitowania poboru mocy elektrycznej w zakładach przemysłowych gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach przemysłowych gospodarki uspołecznionej o mocy zainstalowanej w odbiornikach 500 kW i większej wprowadza się limitowanie poboru mocy elektrycznej w godzinach największego wieczornego obciążenia krajowego układu elektroenergetycznego, określonych we właściwych dla danego zakładu przepisach taryfowych, zwanych dalej „godzinami wieczornej strefy szczytowej”.

2. Przez limitowanie poboru mocy elektrycznej rozumie się ustalanie największego dopuszczalnego godzinowego poboru mocy elektrycznej w godzinach wieczornej strefy szczytowej.

3. Limitowaniem poboru mocy elektrycznej mogą być również objęte zakłady przemysłowe gospodarki uspołecznionej o mocy zainstalowanej w odbiornikach poniżej 500 kW, jeżeli z analizy programów pracy odbiorników energii elektrycznej, opracowywanych przy uwzględnieniu przepisów § 5 ust. 2 pkt 7, § 14 i § 15 ust. 1 zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 września 1967 r. w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń energetycznych (Monitor Polski Nr 51, poz. 254), wynika możliwość obniżenia poboru mocy w godzinach wieczornej strefy szczytowej.

4. Limity poboru mocy elektrycznej (ust. 1—3) ustalają okręgowe inspektoraty gospodarki paliwowo-energetycznej.

§ 2. 1. Podstawę do ustalania przez okręgowe inspektoraty gospodarki paliwowo-energetycznej limitów poboru mocy elektrycznej w godzinach wieczornej strefy szczytowej stanowią:

- 1) analizy planów produkcyjnych, procesów technologicznych i zdolności produkcyjnych urządzeń energochłonnych z punktu widzenia możliwości ograniczenia pobieranej mocy elektrycznej lub wstrzymania ruchu urządzeń w godzinach wieczornej strefy szczytowej,
- 2) wielkości poboru mocy elektrycznej w godzinach wieczornej strefy szczytowej w analogicznych okresach poprzedniego roku, z uwzględnieniem zmian zaistniałych w zakładzie od tego okresu,
- 3) kształtowanie się poboru mocy elektrycznej w ciągu określonej doby.

2. Limity poboru mocy elektrycznej należy ustalać w terminach do dnia 30 września każdego roku na okres obejmujący IV kwartał danego roku oraz I, II i III kwartał roku następnego.

3. Korekta ustalonego limitu poboru mocy elektrycznej może nastąpić na uzasadnione żądanie zakładu lub z inicjatywy okręgowych inspektoratów gospodarki paliwowo-energetycznej po stwierdzeniu, że ustalony uprzednio limit jest niewłaściwy.